

گیاه بسفایج

نام علمی: *Polypodium vulgare* L.

ترکیبات شیمیایی: از نظر ترکیبات شیمیایی در ساقه زیرزمینی و ریشه‌های بسفایج اسانس روغنی وجود دارد که شامل بوتیریک اسید، هکزوئیک اسید، لوریک اسید، سوکسینیک اسید، متیل سالیسیلات، هکزوئیک

استر، ایزووالریک استر، و آلفا - متیل بوتیریک استر می‌باشد بعلاوه دارای یک روغن چرب است که مسهل بسیار قوی است و همچنین یک رزین و رزین دیگری دارای BzOH و استرهای آن که ماده عامل بسیار قوی ضد کرم است. سرانجام یک گلوکوزید به نام سامامبائین و تعدادی ساپونین می‌باشد علاوه بر موارد فوق در ساقه زیرزمینی مقداری لعاب، نشاسته، مانیت و قند وجود دارد.

خواص - کاربرد: درهند ساقه زیرزمینی بسفایج را به عنوان مسهل و برای ازدیاد ترشح صفرا تجویز می‌کنند.

بسفایج از نظر طبیعت طبق رای حکمای طب سنتی گرم و خشک است و در مورد خواص آن معتقدند که مسهل است و برای ازدیاد ترشح صفرا موثر می‌باشد. محلل نفخ و شیر منجمد شده در معده می‌باشد خوردن دم کرده آن با عناب. اگر دم کرده آن با ریشه شیرین بیان و انیسون تهیه و خورده شود برای سرفه و تنگی نفس نافع است. اگر 15 گرم دم کرده آن با فلوس خیار شنبر یا ترنجبین خورده شود برای تحلیل باد و گاز بواسیر و دردمعده مزمن و صرع بسیار مفید است و اگر اشخاص و جذام هر روز 6 گرم بسفایج را با 120 گرم مغز فلوس خیار شنبر تا یک هفته بخورند،

هر دو بیماری شفا می یابد. ضماد آن برای رفع پیچیدگی عصب و شقاق بین انگشتان نافع است خوردن آب جوشانده بسفایج با ماء الشعیر و یا آب عسل برای تحلیل قولنج و نفخ شدید و دفع اخلاط بسیار نافع می باشد. عده ای آن را برای سینه مضر می دانند بنابراین توصیه می شود که با پرسیاوشان خورده شود و چون مضر کلیه است لذا بهتر است با هلیله زرد خورده شود مقدار خوراک از جرم بسفایج از 4-11 گرم و در دم کرده ها از 8-30 گرم است که بر حسب سن و قدرت و نیرومندی شخص تغییر می کند.